

ЈЕДАНАЕСТОЧЛАНА ПОРОДИЦА ЂУРИЋ ИЗ КОСМЕТСКОГ СЕЛА БИНАЧ ДОБИЛА НОВУ КУЋУ

ДОБРОТА САГРАДИЛА ДОМ

Нову кућу уз помоћ донатора саградила Рашко-призренска епархија

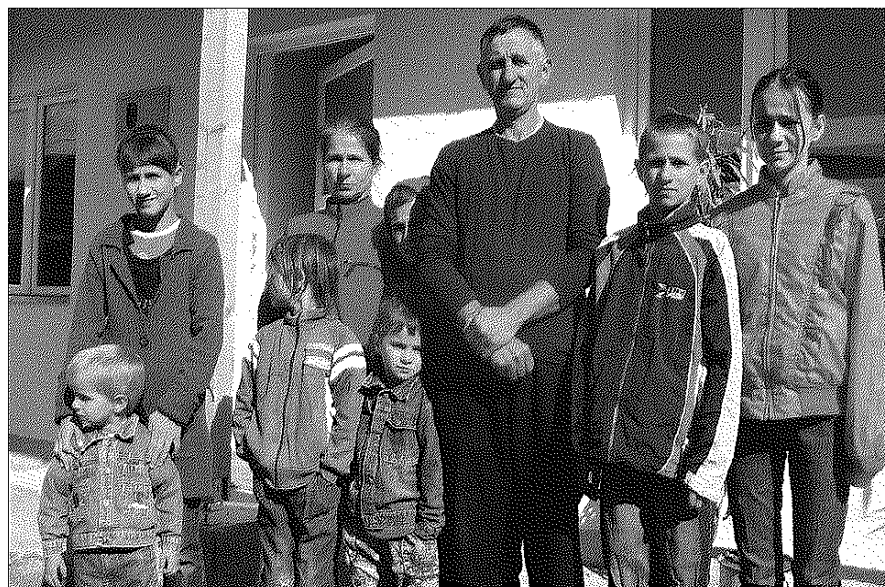
УМЕСТО на поду, деветоро деце Ђурића из косметског села Бинач од сада ће спавати на удобним креветима у својим собама. После дванаестогодишњег подстанарског живота у једној собици, јер су им кућу 1999. године запалили Албанци, ова једанаесточлана породица од јуче има сопствени праг. Родитељи Данка (42) и Милосав (49) са деветоро деце усељили су се у нову кућу од 53

ДОНАТОРИ

ИЗГРАДЊУ куће Ђурићима посредством Рашко-призренске епархије помогли су Радмила Милентијевић, из Њујорка, Институт за физику и Правни факултет из Београда, Црквена општина из Едмонта у Канади, Црквена општина Свети Сава из Њујорка, док су опремање објекта помогла Кола српских сестара из четири града у Америци.

квадрата, коју им је уз помоћ донатора из земље и иностранства саградила Рашко-призренска епархија.

- Ова кућа је саграђена с љубављу. Уложивши у њихов дом, хумани људи омогућили су опстанак још једне породице на Космету као што ће и Рашко-призренска епархија наставити да брине о свом народу на овој светој земљи - рекао је, приликом освештења новог дома Ђурића, епископ рашко-призренски, владика

Теодосије. Радост због усељења била је прилика да родитељи али и деца, коју су посебно одбрадовали бројни поклонници гостију, барем на трен забораве све невоље кроз које су пролазили претходних неколико година...

- Тежак је овде живот. У изолацији, без могућности да се ради и заради за сопствену egzистенцију. Ипак, нигде другде не бих могао да живим и зато ћу овде остати до краја живота - прича Милосав, чија породица преживљава од његовог минималца који износи 11.000 динара и дечијег додатка од 4000 динара.

- Да није помоћи хуманих

људи, тешко бисмо преживели. Овако добијамо гардеробу и хранимо се у Народној кухињи.

- Осим две дечије собе и кухиње, сада у новој кући

НАЈБОРНИЈИ

НАЈСТARIЈИ од деветоро Ђурића Слободан (21) и Милош (19) завршили су средњу школу, нису имали прилике да наставе школовање али ни да се запосле, што родитељима тешко пада. Шесторо деце, Милица (17), Небојша (15), Јасмина (11), Марко (10) и Валентина (8) похађају средњу и основну школу у Биначу у три километра удаљеној Витини. Шестогодишња Јована кренула је у предшколско, док се трогодишњи Дејан још не одваја од родитеља. Иначе, Ђурићи су најборнија од четрдесетак српских породица у селу у коме живи више од двеста албанских породица. Са комшијама, углавном католицима, не комуницирају, али кажу да свакодневно стрепе јер се ситуација на северу покрајине одражава и на њихову безбедност....

имамо и купатило коме су се наша деца посебно обрадовала - једногласни су родитељи, уверени да је од јуче за њих почео нови животни период. ■

Д. ЗЕЧЕВИЋ

